

پیام دو

خدا، انسان، و شیطان

مطالعه متون مقدس: ایوب ۱: ۶-۱۲؛ ۲: ۱-۷؛

متی ۱۲: ۲۶؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ رومیان ۱۶: ۲۰؛ مکاشفه ۱۲: ۵؛ ۷-۱۱

۱. کل کتاب مقدس حکایتی است از امور مربوط به خدا، انسان، و شیطان؛ بنابراین، هنگام خواندن کتاب مقدس، ما نه تنها باید امور مربوط به خدا و انسان را بدانیم بلکه باید چیزهای مربوط به شیطان را نیز بدانیم - پیدایش ۱: ۱؛ ۱۲-۲۶؛ ۳: ۱، ۴، ۱۵؛ اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۴؛ حزقیال ۲۸: ۱۲-۱۹؛

آ. شیطان یک فرشته بود و یک کروی مسح شده که توسط خدا، قبل از آفرینش زمین خلق شد؛ او در بین فرشتگان، بالاترین بود - ایوب ۳۸: ۴-۷؛

۱. شیطان «ستارهٔ روز، پسر فجر» (اشعیا ۱۴: ۱۲)، یکی از اولین فرشتگانی بود که توسط خدا هنگام "فجر" عالم خلق شد، و توسط خدا منصوب گردید تا رئیس همهٔ فرشتگان باشد (حزقیال ۲۸: ۱۴؛ یهودا ۹).
۲. کروی مسح شده توسط خدا منصوب شد تا بر جهان قبل از آدم، حکمرانی کند؛ کروی مسح شده به خدا نزدیکترین بود، و دارای هم پادشاهی و هم کهنات بوده، بالاترین مقام در خلقت خدا را داشت (حزقیال ۲۸: ۱۳).

ب. سرکشی شیطان بر ضد خدا در اشعیا ۱۴: ۱۳-۱۴ و حزقیال ۲۸: ۱۵-۱۸ فاش شده است:

۱. شیطان به علت غرور در دلش، بر ضد خدا سرکشی کرد؛ دل او به علت زیبایی اش مغرور شده بود - اشعیا ۱۴: ۱۳-۱۴؛ حزقیال ۲۸: ۱۷.

۲. قصد شیطان این بود که اقتدار خدا را براندازد و خود را بالا ببرد تا با خدا برابر باشد؛ شیطان در سرکشی خود بر ضد خدا، می خواست که هم سطح خدا باشد - اشعیا ۱۴: ۱۳.

پ. شیطان به خاطر سرکشی خود، مخالف و دشمن خدا شد - زکریا ۳: ۱-۲؛ مکاشفه ۱۲: ۹؛ ۲۰: ۲. آ.

۱. «شیطان» به معنای «مخالف» است؛ شیطان به عنوان مخالف خدا، با خدا ضدیت می کند - ایوب ۱: ۷، ۱۲؛ ۲: ۱، ۶؛ مکاشفه ۲۰: ۲.

۲. «دشمن» اشاره دارد به دشمنی خارج از پادشاهی خدا، در حالیکه «مخالف» اشاره دارد به دشمنی درون پادشاهی خدا.

۳. شیطان نه تنها خارج از پادشاهی خدا دشمن خداست بلکه در پادشاهی خدا، بر ضد خدا طغیان کرده و مخالف خداست.

۲. آن صحنه در ایوب باب ۱ و ۲ نشانگر دو شورا [آزمایش] در آسمان در رابطه با ایوب است - ایوب ۱: ۶-۱۲؛ ۲: ۷-۱۲؛

آ. خدا به علت علاقهٔ بامحبتش به ایوب، دو شورا در آسمان برپا داشت تا دربارهٔ ایوب صحبت کند - ۱: ۶؛ ۲: ۱.

ب. «پسران خدا»، فرشتگان، آمدند تا به حضور یهوه شرفیاب شوند، و شیطان، آن مخالف نیز در بین آنان ظاهر شد - ۱: ۶؛ ۲: ۱؛ ۳۸: ۷؛ م. ش. اول پادشاهان ۲۲: ۱۹-۲۳؛ مزامیر ۸۹: ۵-۸؛

۱. شیطان پس از سرکشی بر ضد خدا، سرزنش شده و حتی توسط خدا محکوم گردید - اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۵؛ حزقیال ۲۸: ۱۲-۱۹.

۲. حق شیطان برای آمدن به حضور خدا هنوز از او گرفته نشده بود - م. ش. مکاشفه ۱۲: ۱۰.

پ. خدا در حکمت و حاکمیت مطلق خود، داوری اش بر شیطان را اجرا نکرد بلکه به شیطان یک مدت زمان محدودی داد تا نیاز تحقق یافتن اقتصاد خدا را، از جنبهٔ منفی، برآورده کند:

۱. خدا نمی توانست و نمی خواست از هیچ یک از فرشتگان بسیار و عالی خود بخواهد که آنچه لازم بود را به جهت تخریب ایوب انجام دهند تا ایوب برای پر شدن از خدا، از همه چیز خالی شود - ایوب ۱: ۱، ۸،

۱۱-۱۲؛ ۲: ۳-۷.

۲. شیطان آن فردِ منحصر به فرد در عالم بود که می‌توانست قصد خدا برای اینکه ایوب را از دارایی و دستیابی‌های اخلاقی‌اش تهی کند، اجرا نماید - آ. ۳.
۳. آن صحنه در باب‌های ۱ و ۲ از کتاب ایوب به ما نشان می‌دهد که شیطان آزاد مانده است تا به عنوان یک وسیلهٔ زشت عمداً توسط خدا استفاده شود تا رسیدگی جدی خدا به محبوبانش را به اجرا گذارد - لوقا ۲۲: ۳۱-۳۲

۳. شیطان دارای پادشاهی خودش است، همان قدرت تاریکی - متی ۱۲: ۲۶؛ اعمال ۲۶: ۱۸؛ کولسیان ۱: ۱۳:

آ. شیطان قدرت خود را دارد (اعمال ۲۶: ۱۸) و فرشتگان خود را دارد (متی ۲۵: ۴۱)، همان کسانی که به عنوان ریاست‌ها، قدرت‌ها، و حاکمان دنیا، از او پیروی می‌کنند؛ پس او پادشاهی خود را دارد، همان قدرت تاریکی (کولسیان ۱: ۱۳).

ب. شیطان رئیس این دنیا و رئیس قدرتِ هواست - یوحنا ۱۲: ۳۱؛ افسسیان ۲: ۲:

۱. عبارت «همان روح» (آ. ۲)، در کنار عبارت «قدرتِ هوا»، اشاره دارد به مجموع قدرت، جمیع تمام قدرت‌های فرشتگان شریر، که شیطان رئیس آنهاست.
۲. وقتی ما به سبب نافرمانی‌ها و گناهان خود مرده بودیم، بر طبق «روش‌های این دنیا» گام بر می‌داشتیم، یعنی بر طبق ظاهر مدرن و روش کنونی دنیا، همان سازمان [سیستم] شیطانی.
۳. ریاست‌ها، قدرت‌ها، و حاکمان دنیای تاریک، آن فرشتگان سرکش هستند که در طغیان بر ضد خدا از شیطان پیروی کرده و اکنون در آسمان بر امت‌های دنیا حکمرانی می‌کنند - دانیال ۱۰: ۲۰.
۴. این امر نشان می‌دهد که ابلیس، شیطان، پادشاهی خود را دارد، که در آن، دارای بالاترین مقام بوده، و فرشتگان سرکش، جملگی زیر دست او می‌باشند.

۴. خداوند عیسی از طریق خدمتگزاری خود بر روی زمین و مرگش بر صلیب، بر شیطان پیروز بود - اول یوحنا ۳: ۸؛ متی ۲۷: ۵۱-۵۳؛ کولسیان ۲: ۱۴-۱۵؛ عبرانیان ۲: ۱۴:

آ. مسیح پیروزمند در خدمتگزاری زمینی خود، ابلیس را شکست داده و کارهایش را باطل [نابود] ساخت - متی ۴: ۱-۱۱؛ اول یوحنا ۳: ۸:

۱. برای اینکه خداوند عیسی خدمتگزاری خود را به جهت پادشاهی آسمانها به انجام رساند، می‌بایست دشمن خدا، ابلیس یعنی شیطان را شکست می‌داد - متی ۴: ۱، ۱۱:
- (آ) او باید به عنوان یک انسان این کار را می‌کرد؛ پس او در جایگاه یک انسان ایستاده و با دشمن خدا رو در رو شد - آ. ۶-۷.

(ب) وسوسهٔ انسان اول، یعنی آدم، توسط ابلیس موافقت‌آمیز بود؛ وسوسهٔ انسان دوم، یعنی مسیح، توسط او یک شکستِ مطلق بود - آ. ۱۱.

۲. خداوند عیسی در خدمتگزاری خود بر روی زمین، کارهای ابلیس را باطل ساخت - اول یوحنا ۳: ۸:

- (آ) در اول یوحنا ۳: ۸ کلمهٔ یونانی برای «نابود» می‌تواند «باطل» و «متلاشی» نیز ترجمه شود.
- (ب) به این دلیل پسر خدا ظاهر شد، تا بتواند اعمال گناه‌آلود ابلیس را باطل و نابود کند، یعنی او [عیسی] از طریق مرگ خود در جسم و بر صلیب، گناه که توسط آن شریر آغاز شد را محکوم کرده، قدرت گناه، یعنی ذات گناه‌آلود ابلیس را نابود کرد، و گناه و گناهان را برداشت - رومیان ۸: ۳؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ یوحنا ۱: ۲۹.

ب. مسیح - پیروزمند هنگام مصلوب-شدنش رئیس این جهان را بیرون افکند، ابلیس را نابود کرد، باعث شد که ریاستها و قدرتها خلع‌سلاح شوند، و مرگ را باطل [بی‌اثر] ساخت - ۱۲: ۳۱؛ متی ۲۷: ۵۱؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ کولسیان ۲: ۱۵؛ دوم تیموتائوس ۱: ۱۰:

۱. مسیح در کار خود بر روی صلیب، رئیس این جهان را بیرون افکند و جهان را داوری کرد - یوحنا ۱۲: ۳۱:
- (آ) رئیس این جهان هنگامی بیرون افکنده شد که شیطان توسط مرگ مسیح بیرون شد؛ همزمان،

سیستم دنیا، که با شیطان مرتبط است، داوری گردید - اول یوحنا ۵: ۱۹.
(ب) بنیاد طغیان شیطان لرزید، و سنگرهای پادشاهی شیطان بر روی زمین شکافته گردید - متی ۲۷: ۵۱.

۲. مسیح توسط مصلوب شدن، ابلیس را نابود کرد - عبرانیان ۲: ۱۴:
(آ) در آیه ۱۴، کلمه یونانی برای «نابود» می تواند بدینگونه نیز ترجمه شود: «باطل کردن، بی اثر ساختن، ازین بردن، برانداختن، خنثی یا لغو کردن، دست کشیدن یا به زیر کشیدن.»
(ب) مسیح در انسانیت خود و توسط مرگش بر صلیب، ابلیس را نابود کرد - یوحنا ۳: ۱۴.
۳. مسیح در کار خود بر صلیب، باعث شد که ریاستها و قدرتهای وابسته به فرشتگان، خلع سلاح شده، در نظر همگان رسوا شوند و خدا بر آنها پیروز شود - کولسیان ۲: ۱۵.
۴. مسیح در کار خود بر صلیب، مرگ را باطل ساخت، و توسط مرگش که نابود کننده شیطان بود، و رستخیزش که بلعنده مرگ بود، مرگ را بی اثر کرد - دوم تیموتائوس ۱: ۱۰.
پ. از طریق انجیل ملکوت [پادشاهی]، خدا مردم را تحت اقتدار آسمانی می آورد تا بتوانند تبدیل به ملکوت [پادشاهی] او شوند، همان کسانی که با اقتدار او حکم می شوند - متی ۲۴: ۱۴؛ مکاشفه ۱: ۵-۶.
۵. به عنوان ایمانداران در مسیح عیسی و فرزندان خدا، ما باید بیاموزیم تا در مسیح بر شیطان پیروزمند باشیم - افسسیان ۶: ۱۲؛ اول پطرس ۵: ۸-۹؛ اول یوحنا ۵: ۱۸:

آ. ما نباید از ترفندهای شیطان بی خبر باشیم - دوم قرنتیان ۲: ۱۱:

۱. کلمه یونانی برای «ترفندها» به معنای «نقشه‌ها، توطئه‌ها، طرح‌ها، حيله‌ها، و قصد و مقصود» نیز هست.

۲. آن شریر، یعنی شیطان، پشت صحنه همه چیزهاست و در همه چیز کار می کند، حتی در زندگی کلیسایی.
ب. ما باید زره [اسلحه] کامل خدا را بر تن کنیم تا بتوانیم در برابر حيله‌های ابلیس بایستیم - افسسیان ۶: ۱۱:
۱. ابلیس نه تنها دارای قصد شرور است بلکه دارای ترفندهای فریبکاری به جهت اجرای قصد خود نیز هست؛ این حيله‌ها همان توطئه‌های شیرانه اوست.
۲. زره کامل خدا را بر تن کردن، ما را قادر می سازد تا بر ضد حيله‌های ابلیس بایستیم. ۳. یکی از حيله‌های شیطان بر ضد مقدسین آن متعال این است که آنها را به ستوه آورد (دانیال ۷: ۲۱، ۲۵)؛ ما وقتی ببینیم که شیطان در حال به ستوه آوردن ماست، قدرت خواهیم داشت تا بایستیم و با ترفندهای به ستوه آوردن او مقابله کنیم.

پ. ما باید در برابر مخالفان، ابلیس، که «همچون شیری غران در گردش است و کسی را می جوید تا ببلعد»، هشیار و مراقب باشیم - اول پطرس ۵: ۸:

۱. هشیار بودن یعنی مراقبت کردن در جنگ، مثل سربازان در مرز. ۲. کلمه «هشیار» در اول پطرس ۵: ۸ حاکی است از جنگیدن؛ ما درگیر یک جنگ هستیم و باید مراقبت کنیم.
۳. اگر مراقبت کنیم، در مقابل دشمنان ایستادگی خواهیم کرد و در ایمان خود استوار خواهیم بود - آ. ۹:

(آ) ایستادگی کردن، به معنای جلوگیری نمودن یا تقلا کردن بر ضد چیزی نیست بلکه بر اساس ایمانمان، مثل صخره استوار-ایستادن در مقابل شیر غران است.

(ب) «ایمان شما» در اول پطرس ۵: ۹ اشاره دارد به ایمان درونی ایمانداران، یعنی ایمان آنان به قدرت محافظ خدا و به توجه مهرآمیز او.

ت. بهترین راه برای اینکه ما بر شیطان پیروزمند باشیم این است که در روح در هم آمیخته زیست کنیم - اول قرنتیان ۶: ۱۷؛ اول یوحنا ۵: ۱۸:

۱. فقط یک جاست که شیطان قادر به فراگرفتن آن نیست - روح ما - دوم تیموتائوس ۴: ۲۲.
۲. اینکه ما تحت قدرت شیطان هستیم یا نه، توسط کارهای که می کنیم معلوم نمی شود، بلکه به این بستگی

دارد که آیا در روح هستیم و یا در جسم - غلاطیان ۵: ۱۶-۱۷.

۳. ما تا وقتی که در روح در هم آمیخته بمانیم، حفظ خواهیم شد، و شیطان هیچ راهی در ما نخواهد داشت - اول قرنتیان ۶: ۱۷؛ اول یوحنا ۵: ۴-۵، ۱۸-۲۱.

۶. «خدای صلح و سلامت [آرامش] به زودی شیطان را زیر پاهای شما له خواهد کرد» - رومیان ۱۶: ۲۰:

آ. له کردن شیطان به زندگی کلیسای مربوط است - این قویترین وسیله‌ای است که خدا توسط آن بر شیطان غلبه می‌کند - آ. ۲۰، ۱، ۱۶ ب.

ب. کلمه یونانی برای «شما» در ۱۶: ۲۰ جمع است؛ این به بدن اشاره دارد - ۱۲: ۵:

۱. رومیان باب ۱۶، به بدن به صورت جهانی اشاره ندارد بلکه به ابراز محلی و عملی بدن اشاره می‌کند.

۲. مقابله کردن با شیطان، به بدن مربوط است، نه به افراد.

۳. شیطان فقط می‌تواند زیر پاهای ابراز عملی مسیح در کلیسای محل له شود - ۱۲: ۵؛ ۱۶: ۱، ۴، ۱۶ ب.

۴. فقط وقتی که ما دارای یک کلیسای محل مناسب به عنوان ابراز عملی بدن باشیم، شیطان زیر پاهایمان له می‌شود - آ. ۲۰.

پ. قابل ملاحظه است که آن کسی که شیطان را زیر پای ما له می‌کند خدای صلح و آرامش است - آ. ۲۰:

۱. خدای صلح و آرامش همان تقدیس‌کننده است؛ تقدیس کردن توسط او، صلح و آرامش می‌آورد - اول تسالونیکیان ۵: ۲۳.

۲. وقتی که ما توسط او کاملاً از درون تقدیس شویم، از هر لحاظ با او و با انسان‌ها در صلح و آرامش خواهیم بود - آ. ۱۳؛ رومیان ۶: ۱۹، ۲۲؛ عبرانیان ۱۳: ۱۲.

۳. آرامش خدا دلها و افکار ما را محفوظ نگاه خواهد داشت، زیرا خدای صلح و آرامش در برابر دلها و افکار ما، در مسیح کشیک داده و ما را آرام و آسوده نگه می‌دارد - فیلیپیان ۴: ۷.

۷. پس از آنکه مرد-فرزند به تخت خدا رفته شود، در آسمان جنگ می‌شود، شیطان و فرشتگانش به زمین پایین افکنده خواهند شد، و پادشاهی خدا ظاهر می‌شود - مکاشفه ۱۲: ۵، ۷-۱۱:

آ. مرد-فرزند ترکیبی از پیروزمندان است که به جای کلیسا ایستاده، جایگاهی که کل کلیسا باید داشته باشد را برگرفته و کار کلیسا را انجام می‌دهند - ۲: ۷ ب، ۱۱ ب؛ ۱۲: ۵:

۱. مرد-فرزند بر روی زمین همیشه مشغول جنگیدن به طور مداوم بر ضد دشمن خدا، شیطان، است.

۲. آسمان منتظر مرد-فرزند یعنی پیروزمندان است، تا از راه برسند و جنگی که باعث بیرون افکندن شیطان از آسمان می‌شود رخ دهد:

(آ) جنگ ایمانداران پیروزمند با شیطان، در واقع، اجرای داوری خداوند بر اوست - یوحنا ۱۲: ۳۱.

(ب) عاقبت، از طریق جنگیدن آنها، شیطان از آسمان بیرون افکنده می‌شود - مکاشفه ۱۲: ۸-۹.

ب. ابلیس، همان مخالف، اکنون در مقابل خدا روز و شب به ایمانداران تهمت می‌زند، ولی ایمانداران پیروزمند، که مرد-فرزند را ترکیب می‌دهند، و مورد ضدیت و اتهام دشمن خدا، شیطان، بوده‌اند، بر او غلبه می‌کنند.

۱. آنان «با خون بزه» بر او پیروز شدند» - آ. ۱۱ آ:

(آ) خون بزه، که برای بازخرید است، در برابر خدا به تمام تهمت‌های ابلیس بر ضد ما، پاسخ داده و ما را بر او پیروز می‌کند.

(ب) ما باید هرگاه تهمت ابلیس را حس می‌کنیم، این خون را بکار بریم - رومیان ۳: ۲۵؛ اول یوحنا ۱: ۷.

۲. آنان «با کلام شهادت خود بر او پیروز شدند» - مکاشفه ۱۲: ۱۱ ب:

(آ) کلام شهادت آنها کلامی است که شهادت می‌دهد که ابلیس توسط خدا داوری شده است - یوحنا ۱۲: ۳۱؛ عبرانیان ۲: ۱۴.

(ب) ما هرگاه تهمت‌های ابلیس را حس می‌کنیم، باید با زبان، پیروزی خداوند بر او را اعلام کنیم.

۳. پیروزمندان، جان [حیاتِ روان] خود را عزیز نمی‌شمارند - مکاشفه ۱۲: ۱۱:

(آ) جان خود را عزیز نشمردن، اساس پیروزمند شدن بر شیطان و پیروزی ما بر اوست.

(ب) جان خود را عزیز نشمردن بدین معناست که ما حاضریم حیاتِ روان خود را از دست بدهیم و اینکه ما به جان [حیاتِ روان] خود اهمیت نمی‌دهیم - مرقس ۸: ۳۴-۳۵.
(پ) شیطان فقط از یک نوع مردم می‌ترسد - کسانی که جان خود را عزیز نمی‌شمارند - مکاشفه ۱۲: ۱۱.

پ. مرد-فرزند به مهم‌ترین حرکتِ توزیعیِ خدا مربوط است - متی ۶: ۹-۱۰؛ مکاشفه ۱۱: ۱۵؛ ۱۲: ۱۰:
۱. خدا می‌خواهد این عصر را پایان دهد و عصر پادشاهی را بیاورد، و بدین جهت او باید مرد-فرزند را به عنوان وسیلهٔ توزیعیِ خود داشته باشد - آ. ۵.
۲. ربایش مرد-فرزند پایانِ عصرِ کلیسا بوده و آغاز عصر پادشاهی است - آ. ۵، ۱۰.
۳. ربوده شدنِ مرد-فرزند به تختِ خدا، افکنده شدن شیطان بر زمین، و اعلامیه در آسمان، نشان می‌دهند که مرد-فرزند آن پادشاهی را بر روی زمین خواهد آورد؛ این بزرگترین حرکتِ توزیعیِ خداست - آ. ۵، ۹-۱۰؛ ۱۱: ۱۵.